

23. Som fattig hölls hon fört för nou,
 Men när det kom till Protocol,
 Och deras namn blev tecknad, N. w.
 De ropade och de blefna Ni ic.

22. Och blev befandt att återgå,
 Att sitt arbet men de find,
 Tillat ei henna klappa, N. w.
 Gärty de wille titta. Ni ic.

21. Hon wad Policeen warning fcl,
 Med goda ord ett wänligt fcl;
 För hon war uteblifwen N. w.
 Sedan skillet hon war strifwen. Ni ic.

20. Och brott, war den förfummelse,
 Att dagarne det regnade,
 Hon stannat wille åta N. w.
 Det wadde denna trida. Ni ic.

19. Nu skänners. Rättens ordets fcl,
 Att prästia hvar det tilligt;
 Den sat blev förtagen, N. w.
 Och som i hunda dagen. Ni ic.

18. Hon erbjöd genast Resolusion,
 Appa sin strift hwar i Parton,
 Och alla de war undwa, N. w.
 Som büllet hennes undwa. Ni ic.

36. Ty se på en wildsinter Ljur,
 Samt hingstar, Hanar af all Djur;
 Om de ej Könet spara N. w.
 Och söka dem förswar. Ni ic.

37. Men desse wär' än rofdjur war,
 Ty de naturligt egna spar;
 Fastän de göra skada, N. w.
 För deras toma magar. Ni ic.

38. Att ogräs ju utrotas bör,
 Som ej till goda säden hör;
 Samt sä'na speculanter, N. w.
 Med deras secundanter. Ni ic.

39. Sift I som skämmas bör förstå,
 Att ni ej högre flyga må;
 An edra wingar bära, N. w.
 Befålet lyd och åra. Ni ic.

40. I annat fall törhända så,
 Att I ock kunnen arspryl få;
 Om Flickor då fick rappa,
 Att wäl.
 De wilja dugtigt klappa.
 Ni förstår mig wäl.

Exempl. kostar Lwa Stillingar Banco.

17. Ty hade hon ei detta gjordt,
 Och had wäl arspryl i mang ort;
 Att dem som så behoga, N. w.
 Wälstätt undwa husaga. Ni ic.

16. Man seg fram och det gic wäl,
 Hon gjorde godt för mangen träl,
 Utaf sin gellar, N. w.
 Som träffa fan för litta. Ni ic.

15. Men på hon något bättre blef,
 En dugtig man för henne fcl;
 Precis till rätta Ören N. w.
 Hon kända ei wid porten. Ni ic.

14. Hon hölls wid fången några dar,
 Och hon betadte uttag och dar,
 Och wad wär' den fieda N. w.
 En barusingswänner lida. Ni ic.

13. Tant om hon ei allena war,
 Gwem wäl och fan ge fclert fwar;
 Man kände Sönets föma, N. w.
 Et utid deras fetma. Ni ic.

12. Skat fan hwar en wäl fclra,
 Den fackaren fände fwappt gå;
 Att en så utid husaga, N. w.
 Hon fclngel fy utid. Ni ic.

GS 1528

En Publustig Wisa

eller

Skildring

Den nu nyligen uppfundna, så kallade lömplig eller skicklig Husaga för Öwinnokönet, med så kalladt Arsprygel. Hvilken olaglighet, första och förmodligen sista gången, tilldeltes, Pigan Maria Jönsdotter, i Norrköping, utan wederbörlig Kansakning och Dom, af derwarande Police. Betjeningen, för det att hon nästan med laga förfall några gånger uteblifwit från sitt lagstadda Tobaksarbete. Utdragit utur Wällof. Råmnårs. Råttens deröfwer hållne Protocol, af den 9, 15 och 19 Julii, innewarande år.

SENERDEM,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1823.

11. Den stackars Pigan utan frus,
Sitt sig ett dugtigt farvas rus,
Sitt lätet igenstälde, Ni ic.
Samt blod och vattinet gvalde, Ni ic.

10. Dess flintor blef bädd, brun och blå,
Och liffom fortvar på dess lår,
Sitt dessa feta flingar, Ni ic.
Som knappast påbar dringar, Ni ic.

9. Dess tändnad var en linnestol,
Och zintåg nunnur i sin stol,
Svarad dessa vada, Ni ic.
Som nu förstens att slappa, Ni ic.

8. Ja dessa hade någon nog,
Wid det de henne drog och lag,
Men någon fan snart andras, Ni ic.
Så se hur leken ändas, Ni ic.

7. Uppå dess fete hårda lag,
Efter den var utövalsen gaf,
De striga belada, Ni ic.
Och att sitt påfund stratta, Ni ic.

6. Då en höll hufvud ganska fäst,
Den andra varar ut beräst,
Den tredje förtren spände, Ni ic.
Den fjärde dugtigt dånade, Ni ic.

Kom alla Flickor hör uppå,
Ert Rön nu berättat arspryl få,
Som kallas för husaga;
Att wäl.
Såg fan det er behaga,
Ni förstår mig wäl.

2. Den speculant som det uppfann,
Den må wist kallas upplyst man;
Och woro de Carnaljer, Ni ic.
Som mången Stads-Gewaljer. Ni ic.

3. Och desse både wist och kan,
Öbra försök om det går an,
Att i och med det samma, Ni ic.
Se om den är lik mammas. Ni ic.

4. En stackars Piga blef ett mål,
Att för dem wisa-denna skäl,
Som genast blef tilltäckter, Ni ic.
Wid det hon blef utsträckter. Ni ic.

5. Uppå en bänk hon tvingas ned,
Af fyra man som kroppen wred,
Och tryckte i façoner, Ni ic.
Som nyttjats för Dragoner. Ni ic.

29. Swad tyckes er som flammans bår,
Om icke arspryl er tillbår,
Den dag i hwarje månad, Ni ic.
I sin flammen blit utplånad, Ni ic.

28. Här gwinning fått bli pomare,
Sanne sat wist hade de;
Med samma wist blit mätne, Ni ic.
Som war så ärförghäma, Ni ic.

27. Man wet väl att den fattig är,
Svarts lott är motgång och besvär;
En ringa fart mottaget, Ni ic.
Och ofta sig bedrager, Ni ic.

26. End gånget som den saken för,
Så desse lod i snart förbår,
Den tredje, som det strift, Ni ic.
Sitt Pigan eftergitt, Ni ic.

25. Snappt inom skamsträttens bår,
Så smittig sat har varit för;
Man wist sig det lita, Ni ic.
Så något Sångarite, Ni ic.

24. En del wittnen sate så,
De på bestämning mätte så;
Och en del sitt betånade, Ni ic.
Sitt ledt det sista ande, Ni ic.

30. Hvilket i tiden ej kan sse,
Så länge Rönnet er kan se;
Som böddlar er betrakta, Ni ic.
Och allmänt er förakta, Ni ic.

31. Ja knappast någon qwinna är,
Som kan utsläcka sitt begär,
Att ewigt er bespotta, Ni ic.
Som wist så Rönnet blotta, Ni ic.

32. Den skam är wärre i all stund,
Än midt på Torget stå en hund;
Ja de må ewigt skämmas, Ni ic.
Och ej bland karlar nämnas, Ni ic.

33. Må någon wist ta' er i hand,
Om icke till att dra' er fram;
Att roa er med leken, Ni ic.
Som kallas snappa steken, Ni ic.

34. Då alla 'Flickor stor' och små,
Wist wist er nappa brun och blå;
Ja Flickor, nappa, nappa, Ni ic.
Om I och wist dem klappa, Ni ic.

35. Här lägger hwar sitt votum till,
Ödr Flickor med dem hwad ni will;
Ty det är swårt försona, Ni ic.
Dem som ej Rönnet skona, Ni ic.